

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

El caciquisme de la Lliga

Hom recordarà la campanya d'es-tridències organitzada per la Lliga Regionalista de Barcelona, en iniciar l'actual Govern el nomenament d'alcaldes de Reial ordre. La Mancomunitat, la Diputació, l'Ajuntament, és a dir, tots els organismes monopolitzats pels catalanistes, feren oír la més enèrgica protesta davant del poder central, per l'atac que representa el privar als Municipis d'elegir, per a la magistratura popular, al qui, per les seves dots, es fassi mereixedor de la confiança dels regidors elegits per la voluntat del poble.

Des del primer moment, judicarem mancada de sinceritat la feréstega actitud adoptada pels capitosts de la Lliga, car no s'avenia amb el rastrejar asquerós dels seus diputats en els centres oficials i en els despatxos de ministres, molt particularment del de la Governació.

Sempre oportunistes, no els hi convenia que el Govern, fent ús de la facultat que li concedeix la llei, relativa a nomenaments d'alcaldes, fixés la vista a Barcelona, on els negocis bruts es succeïen amb solució de continuat i la intromissió d'un delegat del Govern, pot destorbar l'actuació d'un *trust* constituït amb l'exclusiu objecte de poder enriquir-se quatre polítics aventurers, a costa dels interesos de la ciutat.

La tal actuació de rebel·lia fa bon *pendant* amb el pidolament cortisà d'un alcalde de Reial ordre en ciutat com la de Manresa, on fou elegit president de la Corporació Municipal, en constituir-se l'Ajuntament, un regidor que comptava amb la confiança del Consistori, quina majoria és contrària a la Lliga, i per quint sol fet, el diputat a Corts regiona-

lista en Josep Creixell, ha demanat i obtingut la seva destitució, i ha sigut substituït, mitjansant Reial ordre, per un escolanet de la Lliga, quina primera feina ha estat — segons ens entera la premsa de Barcelona — telegrafiar al President del Consell, Ministre de la Governació i Governador Civil de Barcelona, adressant-los efusiva felicitació.

El telegrama del subsecretari de Governació a don Alfons Sala, no pot ésser més suculent, ni de més mala intenció; allò de «El gobierno creyó conveniente seguir la regla general con el Sr. Creixell, con tanto más motivo cuando con ello *solicitó una gracia real del Gobierno que hasta ahora venian negándose a recibir los catalanistas...*» justifica la sèrie interminable d'equilibris dels quals en són mestres els prohoms del regionalisme, i demostra palesament que mentre a Catalunya clouen els punys, per a jugar a separatistes, a Madrid obren els braços per a abraçar al primer ministre que es presta a satisfer els seus capricis, malgrat sien producte del més refinat i execrable caciquisme.

Entrefilet

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45.212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *frontera* de 567.547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està soimès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex-ministre de Gràcia i Justícia, i prohom de la Lliga Regionalista.

Procediments lliguers

En honor a la serietat de que deuen revestir-se les afirmacions que es deriven de l'actuació pública de qualsevol estament polític o d'algún dels seus representants, hem de fer constar, una vegada més, que l'advocat i diputat de la Mancomunitat de Catalunya, don Santiago de Riva i España, i els seus amics que escriuen el setmanari «Gent d'Ara», no senten pas afició a que les coses resplandixin tal com són, pensant segurament que el Vallès és una comarca inconscient i susceptible a l'engany, i que no fa cas de res, puix ho confirma el fet de dir, aquests senyors, sempre les coses sense aquilatar-les amb la veritat.

En una ocasió, el setmanari regionalista afirmà que assistiren a l'àpat de Montjuich un determinat nombre d'alcaldes del districte de Granollers. Nosaltres replicarem que no era certa tal afirmació, inviant-los a que donguessin noms, per a desmentir-los concretament, i encare esperem la resposta.

Altre dia, don Santiago afirma que, com a advocat, ha redactat escrits per encàrrec de molts Ajuntaments que anomena a caprici, faltant conscientment a la veritat; puix que varis dels anomenaments no li han confiat assumpte de cap mena.

La «trajèdia» del Figaró, tothom sap de sobres que no fou altra cosa que aprofitar-se de la lleugeresa d'un mal granollerí per a estimular covardament a l'atemptat personal; més; com que, pobres!, són dignes companys de qualsevol «sinnfeiner» a estones, i a estones «fabricant de perfumes», naturalment, sols poden intentar l'atemptat davant d'algún cap de aviram, i encara aquest ben rostit i pagant un altre...

I en el darrer nombre de «Gent d'Ara» afirmen, faltant a la veritat a *sabiendas*, que el diputat provincial i estimat amic nostre, don Xavier Flaquer, va votar, en la memorable sessió de la Diputació, la cèlebre proposició que motivà la protesta de les forces vives de Barcelona, junt amb la de l'ex diputat provincial i president de la «Cámara de Comercio y Navegación», senyor Cabot i Rovira, que fou qui va redactar-la, i que en virtut d'aquell acte, el senyor Martínez Anido retirà la dimissió que tenia presentada.

El senyor Flaquer no va votar la proposició a que ens referim, i no podrà «Gent d'Ara» provar el contrari de nostra afirmació.

I el senyor Giro, diputat provincial per Badalona, afiliat al partit radical i afiliat nostre molt estimat, que fou qui presentà la suscita proposició, no fa com els aliats de la Lliga, que un cop ho són, abdiquen per compie del seu credo polític i moou de pensar, per a con-